

అభ్యర్థుల నిట్టూర్పులతో ఇంటర్వ్యూ హాలు క్రమేపీ వేచెక్కుతోంది. తుమ్ములు, దగ్గులు అనవసరమైన ఆవలింతలు ఎక్కువ అవుతున్నాయి. షెడ్యూల్ టైముకి ఓ గంట ముందే అభ్యర్థులు సెంట్ పర్సెంట్ హాజరు అయ్యారు.

హాలునిండా బిలబిలా కదలికలు, గలగలా కబుర్లు, జస్ట్ ఫన్ కోసం వచ్చిన వాళ్ళు, చచ్చి చెడి వచ్చినవాళ్ళు, ఉంగరాలు తాకట్టుపెట్టుకున్నవాళ్ళు, ఉద్యోగం రాకపోతే ఆత్మహత్యకు పూనుకోవాలనుకునేవాళ్ళు ఎందరో వచ్చారు.

కొందరు కాలు నిలవక అటుయిటు అడుగులేస్తుంటే కొందరు దిండుసైజు 'ఐ అండ్ క్యూ'లు తిరగేస్తున్నారు. 'ఇంటర్వ్యూ ఎలా ఎదుర్కోవాలి' అనే అంశంమీద కొందరు ఏకపాత్రాభినయం చేస్తున్నారు. కష్టసుఖాలు చెప్పుకునేవాళ్ళు, కన్నీళ్లు పెట్టుకునేవాళ్ళు, శతాధిక ఇంటర్వ్యూలు చూసి స్మశాన వైరాగ్యం ప్రదర్శించేవాళ్ళు - ఇంటర్వ్యూ పేరుతో

ఒకచోట కలిసారు. వోజీలు చీరలు పంచెలు, పాంట్లు, నెక్ టైలు, నెక్ లేసులు మల్లెలు మరువాలు... హడావుడి పడ్తున్నాయి.

సూదంటురాయిలాంటి ఓ యువకుడు "లేడీస్ అండ్ జెంటిల్మెన్" అని తమాషాగా అడ్రస్ చేసి అందర్నీ ఆకర్షించాడు. ఎర్ర గాబుర్ర గా ఉన్నాడు. అందరికీ కనిపించాలని ఓ స్టూలు ఎక్కి అధికారానికి రాబోయే పార్టీ నాయకుడిలా ప్రామిసింగ్ గా నిలబడ్డాడు. మిగతావాళ్ళకున్న ఆశ, ఆత్రుత, బాధ, భయం, బెంగ, అనుమానం ఆరాటం అతని మొహంలో లేవు. ఉల్లాసంగా నవ్వుతూ ప్రపుల్లంగా వున్నాడు. "కమ్ క్లోజ్ టు మీ" అంటూ ఆహ్వానించాడు. అమ్మాయిలు అబ్బాయిలు రంగుల రాట్నం చుట్టూ జనంలా మూగారు.

ఇంటర్వ్యూ ముందు మహత్తర సందేశం అందించేవాడిలా గొంతు సవరించుకుని ప్రారంభించాడు.

"డియర్ ఫ్రెండ్స్, మనం ఎంత

అజ్ఞానంలో ఉన్నామో మన సంఖ్య చూసుకుంటే తెలుస్తుంది సుమారు మూడు వందల మంది ఉంటాము. ఇక్కడ ఉన్నది ముచ్చటగా ఒకే ఒక ఖాళీ. ఆ ఖాళీనింపే రహస్యం 'మహా ఖాళీ'కి తప్ప ఎవరికీ తెలీదు," అని ఆగాడు.

"ఆ 'ఖాళీ' నీకు వదిలిపెట్టి మమ్మల్ని యిక్కడి వెళ్లబొమ్మంటావా?" అని ప్రశ్నించాడో గడుసుపిండం.

"క్షమించాలి ఫ్రెండ్స్. ఉపన్యాసం మధ్యలో అడ్డుతగలకండి. యివాళ నాకు ఆవేశం వచ్చింది. హృదయం విప్పి మీకో మాట్లాడాలనుకున్నాను, మాట్లాడేస్తున్నాను. అంతే. పస్తులుండి, అప్పులుచేసి నానా యిబ్బందులు పడి ఇంటర్వ్యూకు శావడమే ఒక గండంలా వచ్చినవాళ్లన్నాట మనలో. కానీ వాళ్లకి మిగిలేది ఖాళీ జేబులు. అవునంటారా? కొదంటారా?" అన్నాడు.

"కరెక్ట్."

"అవును."

"నిజం."

"చాలు ఫ్రెండ్స్. నా ఉపన్యాసానికి గొప్ప రెస్పాన్స్ వచ్చింది. ఈ సంకృప్తి చాలు. నాకు ఉద్యోగం వచ్చినా రాకపోయినా ఫర్వాలేదు. మరయితే 'గొయ్యి' అని తెలిసి కూడా మనం యిందులోనే దిగబడుతున్నాం. అవునా?"

వాళ్లు జవాబు చెప్పేలోగా అతనే అన్నాడు.

"పొరబాటు నాదే. మనం పట్టువదలని విక్రమార్కులం. ఎన్ని ఇంటర్వ్యూలు పోయినా వెళ్తాం. మళ్లీ మళ్లీ వెళ్తాం. ఒక ఖాళీ అయినా అరకాళీ అయినా అసలు ఖాళీలేకపోయినా—బొట్టుపెట్టి అకువక్క, పళ్లు ఇస్తారని తెలిస్తే అది యింటర్వ్యూ అయితే పరుగెత్తుకు వెళ్తాం. ఇంటర్వ్యూ కెళ్లడం మన జన్మహక్కు. ఉద్యోగం రాకపోతే 'దేవుడే' దిక్కు.

"అయ్యో నా ఉపన్యాసం పక్కదారి పడుతోంది. యిందాక ఏం చెప్పాను? ఒక్క ఖాళీ అయినా సరే—ఆ అదృష్ట వంతులం మనమేమో'నని భ్రమపడి కదూ మనం తరతరాలుగా ఇంటర్వ్యూలు చూస్తున్నాం.

"మై లెర్నెడ్ ఫ్రెండ్స్! ఆ 'ఒక్కరూ' మనం ఎప్పటికీ కాలేము. క్షమించాలి ఈ ఉపన్యాసానికి ఒకర్ని మినహాయించాలి. విజయలక్ష్మి వరించబోతున్న ఆ మహానుభావుడు మనలో ఒకరు. నంగనాచి తుంగబుర్ర; చాపకింద నీరులా చల్లగా చేరాడు. అడ్వాన్సుగా కంగ్రాట్స్ అందుకోవోయ్!

"దైర్యంగా ఆయనెవరో ముందుకు వస్తే సభకి పరివయం చేస్తాను," అన్నాడు.

ఒక్కసారి— సో కార్డ్ సభ నిశ్శబ్ద

అధికారమును
చూస్తాను... వెనకనేకే
మైనా ఉందా ?

ఆగస్టు 1981వ.
సంవత్సరం
కేలంపల్లె.

మయిపోయింది. వాళ్లందరూ మొహం మొహాలు చూసుకున్నారు.

'నువ్వా?'

'నువ్వా?'

'కొంపతీసి నువ్వా?'

— చూపుల బాకులతో ఒకర్నొకరు అనుమానంగా పొడుచుక చచ్చారు.

“నాకు తెలుసు. ఆయన రాడు. వస్తే యింకేముంది? బుర్ర రామకీర్తన పాడించి మన దారికి అడ్డు తొలగించు కుంటాం. ముందే మైన్స్ చేసా. అతను లేక ఆమె చావకింద నీరో తేలో.... అలాంటి మనిషి. ఉపన్యాస సావకాశం కోసం విజేతని 'అతను' అని వ్యవహరించుకుందాం. అతను ఎవరో కాదు....

“అధికార పక్షంలో సుముఖవర్గంలో ఏలుబడిలో వుంటూ అత్యధిక పలుకుబడి గల మంత్రిగారి బావ్పర్ది. లేకపోతే ఏదో లింక్ కనెక్టెడ్ జంటిల్మన్.

“లేక

“పదివేలో పన్నెండువేలో పాటరేటుకి ఒప్పందం కుదుర్చుకుని హార్డ్ కాష్ షెల్ డౌన్ చేసి ఉద్యోగం అత్యాన్నగా కొనుగోలు చేసిన దీశాలి. ఆయనగారి 'మాంగారు'గానీ 'బావగారు'గానీ కువాయిట్ వెళ్లి చూలిపని చేసుకుని పెట్రోలు ధనం సంపాదించుటాడు. ఉద్యోగాలు కొనుక్కోవచ్చు. ఊళ్ళే కొనుక్కోవచ్చు.

“సో— సజావుగా ఉద్యోగాలు దొరికే

అవకాశాలు చాలా తక్కువ. అయితే ఇన్ ఫ్ల్యూయన్స్, లేకపోతే మనీ. ఈ రెండూ తప్పవీచి-ఒకటి అలా చొరికే నిజాయితీ ఉద్యోగాలు ప్రత్యక్ష సాక్షైలై మనల్ని కడకంటా ఇంటర్వ్యూలకి నిలబెట్టి ప్రాణాలు తోడుతున్నాయి. లేకపోతే ఎప్పుడో ఈ రంగానికి గుడ్ బై చెప్పి ఉండేవాళ్ళం.

“కాబట్టి ఫ్రెండ్స్-అంటే ఈ ఒక్క ఉద్యోగం ఉన్న ఇంటర్వ్యూ ప్లాటు ప్రీ ప్లాన్డ్ మర్చర్ కేస్. ఒకటి జీవితం కోసం రెండువందల తొంభై తొమ్మిది మందిని పథకం ప్రకారం పకడ్బందీగా హత్యచెయ్యడమన్న మాట.

“మన పైము వేస్తు...డబ్బు వేస్తు.... కలలు వేస్తు....కన్నీళ్లు వేస్తు .. చివరికి నా ఉపన్యాసం వేస్తు. ఇలా అనుకుంటే జరగటోయే ఘోరం అగుతుందా? ఉహూ. ఖాళీ ఒకటి గాబట్టి ఉద్యోగం పాపం ఒకడికే యివ్వాలి. ఉద్యోగం ఒకడికే ఇవ్వాలి గాబట్టి....అది ఎక్కువ డబ్బుకి పాడుకున్నవాడికే యివ్వాలి. ఆ డబ్బుతో ‘అయ్యోగాదు’ జన్మజన్మల దానివ్రత్యం నింది గట్టెక్కాలి: ఏ పిల్ల పెళ్లిచెయ్యాలో....ఏ కొడుక్కి ఇంజనీరింగ్ సీటు బ్లాకులో కొనుక్కోవాలో ....ఏం ప్రాంబీషాపు బాకీ తీర్చాలో.... సవాలక్ష దరిద్రగొట్టు సమస్యలు....అ సమస్యల నుంచి ఒకడు బైటపడాలంటే

....అమాయకుల మెళ్లో సమస్యల ఉచ్చు బిగించాలి.

“సదరు అమాయకుడు ఉచ్చు నుంచి బైటపడ్డానికి తెలివి మరిగి, మీరి, అవి నీతికి ఆలవాలమై - ఉద్యోగానికి పోసిన వేలు రాబట్టుకోవాలి. యింకో రికరీంగ్ ఎఫెక్ట్. ఒకరిమీద ఒకరు ఉచ్చులు పన్నుకోడమే యిందులో లెక్సిక్.

ఎవడి పరిధిలో వాడు దగా చేస్తేగానీ బతకలేని ప్రపంచం యిది.

క్షమించాలి. మళ్లీ పైడెపోయాను. కాబట్టి యిది గొప్ప ప్రతిష్టపోయాను. దీన్ని మనం తొలగించలేం. ఈ సమస్యను పరిష్కరించాలంటే మనమే ఈ ఫీల్డు నుంచి వైదొలగాలి.

మనం ప్రభుత్వోద్యాగాలకి ఎగ బడడం అనవసరం. నిజానికి మనకి చాలినన్ని ఉద్యోగాలు ప్రభుత్వంలో లేవు. మన ఉద్యోగం మనమే కల్పించు కోవాలి. వెస్ట్రన్ కంట్రీస్ లో ‘ప్రభుత్వో ద్యోగాలు మా కెందుకు పనికిరానివ్లాక్ గానీ’ అంటారట .... స్వతంత్రంగా బ్రతకాలని ఉబలాటపడేవాళ్లు. మనకి ఆ ధైర్యం లేదు. అధైర్యం ఎక్కువ.”

ఓ క్షణం ఆగాడు. జేబులోంచి రెడ్ విల్స్ పాకెట్ తీసాడు. ఒక సిగరెట్ ఉంది. తీసి నోట్లో పెట్టుకుని ఖాళీపాకెట్ భద్రంగా జేబులో పెట్టుకున్నాడు. మళ్లీ ఒక సిగరెట్ కొనుక్కుని పాకెట్లో ఉంచుకుని ‘పాకెట్ మెయింటెన్ చేస్తా

దాన్నమాట — అనుకున్నాడు ఓండు వరుసలో ఒక యువకుడు. అతను ముందుకు వెళ్లి లైటర్ వెలిగించాడు. “థాంక్స్” అంటూ ఒక దమ్ములాగి — సాధికారంగా దట్టమైన పొగ వదిలి — మధ్య వ్యవధిలో ఉపన్యాసానికి కావల్సినంత మేటర్ ఆలోచించుకున్నాడు. “మనలో మొబైల్ టీకొట్టు ఎవరైనా పెట్టగలరా? బిజ్జీబండి నడపడానికి సిద్ధపడేవాళ్లు ఎందరు? సెంటరు చూసి బండి పెడితే రోజుకు ఖర్చులుపోను వందరూపాయలు సంపాదించేవాళ్లున్నారు.... మీకు తెలుసా? ఏజ్ బార్ అయ్యేంత వరకూ ఈ ఉద్యోగాలకోసం వెయిట్ చెయ్యడంలోనే జీవితం అంతా వృధా చేస్తున్నాం ఈలోపు ఏదో వృత్తి, వ్యాపకం, టెక్నిక్ నేర్చుకుని నేర్పరితనం పెంచుకుంటే — ఆ దారి వేరు;

“ఎంకో కొంత పెట్టుబడి పెడితే యింతింతై అంతింతై మనల్ని ఆకాశానికి ఎత్తుతూంది. డబ్బు డబ్బుని కనే ఏర్పాటుంది. మీరు తిట్టుకుంటున్న వ్యవస్థ కొందరికి సుందర స్వప్నం. రంగుల హరివిల్లు. విల్లు వంచుకుని అందుకునేవాళ్ళకి రంగులు దొరుకుతాయి

“కొంచెం ‘దగా’ నేర్చుకోగలిగితే — బైట ప్రపంచంలో విస్తృతమైన దోపిడీ అవకాశాలున్నాయి. ప్రజలు కాళ్ల బారగా

చాచుకొని కూర్చొన్నారు. జర్రలో గుంజున్నవాడికి అంతా డడ్డే.

“మీకో డోక్ చెప్పాలనిపిస్తుంది. ‘గల్ప్ దేశాల్లో ఉద్యోగాలు’ అంటూ నా ఫ్రెండొకడు బోర్డుపెట్టి లక్షలు గడిస్తున్నాడు. వాడు గల్ప్ దేశాల గురించి ఏమీ ఎరగడు. వాడు మొదట అక్కడకు వెళ్లడానికి ప్రైవేసి దారుణంగా ఫెయిల్ అయ్యాడు.

“ఉద్యోగాల మీద అభిప్రాయం మార్చుకుని స్వతంత్రంగా బ్రతకండి. ఇదే నా ఆఖరి ఇంటర్వ్యూ. దీంతో నా ఏజ్ బార్ అయిపోతుంది. యిక ఏ ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళే అపసరం రాదు, శెలవ్.”

* * *

మర్నాడు —
ఇంటర్వ్యూ ఫలితాలు తెలిసాయి. విజయలక్ష్మి వరించింది ఎవరో కాదు. ‘స్టూల్’ ఎక్కి గొంతు చించుకొని ఉపన్యాసం దంచిన యంగ్ మాన్ని!

అతగాడు చెప్పింది అక్షరాలా నిజం. అంటే అతను మినిష్టర్ బావ్బర్ది కాదు. కానీ —

ఆ రాత్రి జనరల్ మానేజర్ ని కలుసుకుని పదివేలకు సెటిల్ చేసుకున్న కాండిడేట్ కు పోటీకి వెళ్లి పన్నెండు వేలకి కుదుర్చుకున్నాడు కొత్తగా.

